

Monòleg escènic

CULTURA / TEATRE | 12/10/2023

La paraula secreta de Simone Weil ressona a la catedral de Girona

Míriam Iscla protagonitza una lectura de textos de la filòsofa en el marc del Temporada Alta

Aniol Costa-Pau 2 min

Míriam Iscla declamant Simone Weil a la catedral de Girona. HAROLD ABELLÁN / TEMPORADA ALTA

[Leer en castellano](#)

Simone Weil: vida d'una esclava

- Temporada Alta i Festival Clàssics

- Catedral de Girona. 11 d'octubre del 2023

Al l'altar de la impressionant catedral gòtica de Girona, amb el públic assegut als bancs de fusta de la nau, Míriam Iscla ha recitat una selecció acurada de textos filosòfics de Simone Weil. L'actriu, disposada a oficiar un ritual iniciàtic, sense ànim de sermonejar ni donar lliçons, ha encadenat les reflexions de la filòsofa una darrere l'altra trenant un discurs dens i punyent sobre l'experiència de la fe religiosa i els misteris de la naturalesa humana. Llegia una selecció de textos dispersos de l'autora, extrets d'obres com *La condició obrera* o *La gravetat i la gràcia*, que la traductora Anna Punsoda ha lligat perfectament en un monòleg únic i sense talls. La lectura comença i acaba amb dos fragments de dues cartes de Weil i, entremig, tota la resta de fragments estan inserits amb coherència de manera que tota la dissertació sembla una mateixa lletra sobre la realitat i el món místic.

A través de la veu d'Iscla, que declama amb una dicció precisa, ritme i intensitat dramàtica, la filòsofa professa en primera persona la seva singular descoberta de la inspiració cristiana. Weil viu la religió com una passió espiritual que redimeix l'existència desgraciada dels esclaus i els apropa a l'estadi sobrenatural de la llibertat, la veritat i la bellesa. L'autora, però, no s'emmotlla a cap doctrina i, tot i el seu cristianisme practicant, discuteix el caràcter inquisidor de l'Església, elogia l'Antic Testament per sobre del concili de Trento i reconeix la saviesa compartida entre les religions de les cultures paganes. Llavors, amb aquest discurs com a eix central, discuteix també sobre com la feina mecànica a les fàbriques aniquila la capacitat reflexiva dels obrers, o sobre la necessitat humana de sentir-se arrelat en una comunitat.

“La paraula de Déu és la paraula secreta. Aquell que no ha sentit aquesta paraula, encara que manifesti la seva adhesió a tots els dogmes ensenyats per l'Església, no està en contacte amb la veritat”

Certament, tots són textos concebuts per ser llegits amb calma, amb espai per a la pausa i la discussió; i en la lectura en veu alta d'Iscla, el repòs per aprofundir en cada paraula es perd. Tanmateix, l'actriu aconsegueix una retòrica afable i entenedora que permet a l'espectador seguir perfectament el fil conductor de l'argumentació i captar al vol les idees més suggerents dels llibres de la filòsofa.

L'espectacle, coproduït pel Temporada Alta i el Festival Clàssics, també es podrà veure a l'església de Santa Anna, a Barcelona, el 22 de novembre.

Míriam Iscla a la catedral de Girona. HAROLD ABELLÁN / TEMPORADA ALTA